

gjørelse skulde gives til dem, der havde præsteret de omtalte Kjørsler. Imidlertid kom Sagen ikke til 2den Behandling her i Salen, men Udvalgets Betænkning, som jeg her har for mig, men som ikke blev trykt, gaaer ud paa, at med Hensyn til den bestemte Sum, som man antog vil andrages til disse Godtgjørelser, $\frac{1}{2}$ Million Rbd., som ifølge Udkastet skulde foredeles paa 3 Finantsaar, altsaa saaledes paa 3 forskellige Gange udbetales til dem, der havde ydet Kjørsler, da formeente Udvalget, eftersom man ikke af finantsielt Hensyn troede at burde foreslaae en fuldstændig Betaling for disse Præstationer, at det var rigtigt, at denne blev udbetalt paa eengang, enten i indværende eller i et af de paafølgende Finantsaar. Med Hensyn til den noget store Vidtløftighed, som der er med Beregningen af de forskellige Slags Præstationer i Udkastet, formeente Udvalget, at det vilde være rigtigt at beregne Godtgjørelsen efter Tid, saaledes at man fastsatte en Dags Kjørsel til en vis bestemt Pris, som man imidlertid nu for Diebliffet, eller da Udvalget var samlet, ikke troede at kunne sige, hvor høi den skulde være, da man ikke kunde vide, hvor stor en Sum der vilde gaae til, og man meget nødig, i nogen betydelig Grad, vilde overskride den halve Million, som i Motiverne til Regjeringens Udkast var foreslaaet. Man havde ligeledes tænkt sig, at der burde gives nogen Godtgjørelse for den Tid, som var medgaaen ved Kjørselen fra Hjemstedet til Mødestedet, hvilket ogsaa i Udvalgets Betænkning var bragt i Forslag, saaledes at der blev beregnet en Time pr. Mill, som blev at tillægges den øvrige Tid, som ellers kun blev at beregne til Godtgjørelse, nemlig den egentlige Præstation fra den Tid, Befordringen var mødt paa Mødestedet, indtil den igjen afgik til Hjemstedet. Vi gif ud fra det Synspunkt, at det mange Gange kunde være Tilfældet, at en Befordring havde maaskee een à to Mill eller maaskee derover til Mødestedet, og den Præstation, der skulde ydes, maaskee kun var een eller to Mills Kjørsel, og at altsaa Kjørselen til Mødestedet var mere i og for sig end det, som virkelig skulde præsteres, og, da vi gif ud fra det Princip, at det skulde være Affaynet af Befordringen, nemlig Heste, Vogn og Fjok,

som nogenlunde skulde erstattes, saa maatte den Tid jo ligesaa godt komme i Betragtning som den, der medgif til den egentlige militære Kjørsel. Jeg vil saaledes ogsaa formene, at det vil være rigtigt, om denne Sag igjen blev overgivet til et Udvalg, da det ikke er ganske uvæsentlige Forandringer, der dengang bleve foreslaaede; men, som sagt, de kom ikke til 2den Behandling her i Salen.

P. Hansen (Viborg Amts 4de Valgkreds): Da denne Sag var paa Bane i det sidst foregaaende opløste Folkething, var det under Discussion og blev understøttet fra forskellige Sider, at Kjøbstæderne skulde have en større Godtgjørelse end Landdistricterne. Disse Paaastande bleve støttede paa, at en stor Deel af Kjøbstæderne havde Istedetfor Kjørsler in natura maattet leie, og derfor havde havt en større Byrde deraf end de, der havde udført dem in natura. Dette kan jeg nu ingenlunde bifalde, og jeg vilde altsaa arbejde derhen, at Kjøbstæder og Land maatte stilles aldeles lige, og, da det ikke er blevet omtalt, at det har været under Forhandling i det nedsatte Udvalg, saa skal jeg tilraade, at det maa blive taget noie under Overveielse. Jeg troer, at det er ligesaa stor en Byrde at udføre Kjørselen in natura som ved Leie, og der var virkelig mange af Landboerne, som ønskede at kunne leie, navnlig fordi de, naar de maatte fjøre for Sjenden, kunde faae unge Hopper spolerede, hvilket de jo kunde undgaae, naar de leiede; thi saa maatte jo Vognmanden selv staae sin egen Hazard. Jeg troer, det var en Grund, som gjør, at de, som udførte Kjørselen in natura, kunde have ligesaa stort Krav paa at faae en ligesaa stor Erstatning som de, der have udført den ved Leie. Jeg skulde altsaa understøtte det Forslag, som blev gjort af den næstforegaaende Taler, at der i denne Sag igjen nedsattes et Udvalg, og at det Punkt, som jeg her har tilladt mig at fremhæve, ogsaa maa komme under nøiagtig Overveielse i det Udvalg, som agtes nedsat.

Gomard: Det af den sidste ærede Taler omtalte Punkt har ogsaa været under Overveielse i det nedsatte Udvalg. Man troede imidlertid at maatte holde fast ved Regjeringens Udkast, som siger, at de Fribefordringer,